

Publicerad 2012-01-16 17:26 av zallander

Barndomens tid

sjung milsvida skogar av gran och av tall
jag stämmer mitt sträng instrument
mellan nybergets urskog och råskalens svall
där står bergslagens hjärta på glänt

där ligger den by mina första små steg
över mosshöljda vidder jag tog
där elda vi gräs, och måhända man teg
den där gång det tog fyr i en skog

och där gick man med pinnar runt jordgetingbo
tills man fick sig ett sting av nån gadd
ja då sprang man sig skavsår i häl må du tro
hem till mor som fick badda med vadd

och när isarna släppte runt maj var det dags
då när vågorna skvalpa mot land
att lirka på masken och meta en brax
och tjuv ta nån kräfta ibland

där gruvlaven blickar mot grus högar ner
med malm ända in i sin märg
och ljusblåa dagar från toppen man ser
tamefan ända till lindesberg

då gick dagarna fort och när leken var bäst
var det dags för nåt arbetsamt knog
när vi plöjde vårt land då fick jag vara häst
och min far han gick efter med plog

och efteråt fick man tillbaka sin kraft
när min mor duka upp vid sitt bord
sin hemgjorda svalkande vinbärs saft
lika röd som mitt svallande blod

och de dagar det regna sken solen ändå
över vedhög och styvmors viol
för en pöjkspolings himmel är aldrig grå
nej han skiner ju själv som en sol

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren zallander med Poeter.se id #39416 innehar upphovsrätten